

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 972/21
23.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ и др, одлучујући о жалби окривљеног АА, жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Војице Аврамовић и жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу К.бр. 135/20 од 11.10.2021. године, изјављених против пресуде Основног суда у Младеновцу К.бр. 125/20 од 24.08.2021. године, у седници већа одржаној 23.11.2021. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

УВАЖАВАЊЕМ ЖАЛБЕ окривљеног АА и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Војице Аврамовић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Младеновцу К.бр. 125/20 од 24.08.2021. године, **само у делу одлуке о казни**, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које је оглашен кривим ставом I изреке пресуде, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 7 (седам) месеци, а затим окривљеном због извршења кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248 КЗ, за које је оглашен кривим ставом II изреке пресуде, применом одредбе члана 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, претходно **УТВРЂУЈЕ** казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па даљом применом одредбе члана 60 КЗ, окривљеног **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци**, у коју ће се урачунати време проведено у притвору по решењу Основног суда у Младеновцу Кп.бр. 45/20 од 26.03.2020. године, који се према окривљеном рачуна од 25.03.2020. године од 17,40 часова до 05.10.2020. године, када је притвор укинут, те време на издржавању мере забране напуштања стана одређено решењем Основног суда у Младеновцу К.бр. 125/20 од 05.10.2020. године, па до 29.04.2021. године до 20,00 часова, када је мера укинута, те време проведено у притвору одређеном решењем Основног суда у Младеновцу К.бр. 125/20 – Кв.бр.

236/21 од 29.04.2021. године од 20,00 часова, па све до 24.08.2021. године, када је притвор укинут, док се у преосталом делу жалба окривљеног АА, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Аврамовић Војице, и жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу у целости, **ОДБИЈАЈУ**, као неосноване, и ожалбена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К.бр. 125/20 од 24.08.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од једне године и седам месеци, и због извршења кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248 КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од једне године и седам месеци, па је даљом применом одредбе члана 60 КЗ окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју ће се урачунати време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од окривљеног одузета опојна дрога амфетамин и опојна дрога cannabis. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем и на плаћање судског паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против ове пресуде, благовремене жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Младеновцу К.бр. 135/20 од 11.10.2021. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или пресуду преиначи, тако што ће окривљеног огласити кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 2 КЗ и кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248 КЗ, те окривљеном за прво кривично дело утврди казну затвора у трајању од седам година, а за друго казну затвора у трајању од две године, те га осуди на јединствену казну затвора у трајању од осам година и изрекне му меру безбедности одузимања опојних дрога.

-окривљени АА, због апсолутно битних повреда кривичног поступка и Закона о кривичном поступку, неправилне одлуке о кривичној санкцији и непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду, тако што ће окривљеном изрећи блажу казну;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Аврамовић Војица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, укине пресуду и

предмет врати истом суду, на поновно одлучивање, или пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и надокнади све трошкове које је окривљени до сада имао.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр. 1052/21 од 01.11.2021. године изнео предлог да се жалбе јавног тужиоца и браниоца усвоје као основане и пресуда укине, те предмет врати првостепеном суду, на поновно суђење, или да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана, и пресуда преиначи у погледу правне квалификације те окривљени огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 2 КЗ и осуди га на јединствену казну затвора у дужем временском трајању од оне на коју је осуђен, а да се жалбе браниоца и окривљеног одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је оджао седницу већа, на којој је размотрио целокупне списе, заједно са ожалбеном пресудом и изјављеном жалбом, пресуду је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па је, по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и наводе цитираног поднеска јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао да треба одлучити као у изреци ове пресуде, ово из следећих разлога:

У жалби браниоца окривљеног се спори правилност утврђеног чињеничног стања, износи теза о томе да је претрес стана, чији је држалац мајка окривљеног, извршен супротно императивним одредбама ЗКП, јер том претресу није присуствовао окривљени, два сведока и бранилац окривљеног, а полицијски службеници нису поседовали писмени налог суда, при чему мајка и брат окривљеног нису дозволили полицијским службеницима да врше претрес предметне куће без писменог налога суда.

Цитирани наводи жалбе су оцењени као неосновани, будући да је првостепени суд, супротно њима, правилно пресуду засновао на доказу изведеним читањем записника о претресању стана и других просторија од 25.03.2020. године, те потврди о привремено одузетим предметима која је, као резултат обављеног претреса, доказ о привременом одузимању опојне дроге која је у стану пронађена. Наиме, из записника о претресању стана и других просторија произлази да је претрес стана обављен на основу одредбе члана 158 став 1 ЗКП, без наредбе суда и без присуства сведока. Како из доказа у списима произлази да је окривљени АА затечен у вршењу кривичног дела, те да је претрес, како је то и констатовано на записнику, обављен сходно одредби члана 158 став 1 ЗКП, поводом непосредног хапшења и привођења починиоца кривичног дела, то је првостепени суд правилно закључио да дозвола судије за претходни поступак и присуство сведока, у конкретном случају, полиција није била у обавези да прибави. Правилно првостепени суд закључује да из исказа сведока ББ, полицијског службеника (који је заједно са сведоком ВВ затекао окривљеног који је прекршио одредбе о ванредном стању и одбацио пакетић са опојном дрогом), следи да је мајка окривљеног ГГ дала сагласност за претрес стана, па како је мајка окривљеног и потписала записник о претресању стана, то је суд њене наводе са главног претреса о томе да није дозволила претрес стана без наредбе суда, правилно оценио као неистинит и неуверљив те усмерен на помоћ окривљеном АА.

У жалби браниоца окривљеног и жалби самог окривљеног АА се спори утврђено чињенично стање из става II изреке пресуде, те истиче да нико не може одговорати у кривичном поступку зато што се налазио на улици за време епидемије. Наиме, од дана када је окривљени према наводима изреке ожалбене пресуде извршио предметно кривично дело, па до дана подношења жалбе, ситуација са Корона вирусом се драстично погоршала у смислу броја заражених и умрлих лица, а људи се слободно улицама крећу, па је нелогично да сада окривљени уопште буде процесуиран због тога што се 25.03.2021. године нашао на улици када у том периоду никога није угрожавао јер је тада постојао веома мали број заражених.

Цитирани наводи жалбе су неосновани будући да је првостепени суд правилно закључио да из доказа у списима произлази да је за време епидемије заразне болести, која је проглашена одлуком Владе Србије, окривљени АА не поступајући по Наредби којом се одређују мере за сузбијање и спречавање ширења болести и то по Наредби министра унутрашњих послова о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Србије, боравио на јавној површини односно на улици где је затечен од стране полицијских службеника. Дакле, окривљени је супротно Наредби о ограничењу и забрани кретања лица на територији Србије напустио свој стан односно просторију и објекат за становање, а чиме је извршио кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248 КЗ.

Чињеница да је предметна Наредба о ограничењу и забрани кретања лица на територији Републике Србије у међувремену престала да важи, те да је грађанима Републике Србије омогућено да се и поред постојања епидемије изазване Корона вирусом крећу без ограничења, не врши се декриминализација кривичног дела из члана 248 КЗ, а како се у радњама окривљеног стичу сви како субјективни тако и објективни елементи овог кривичног дела, то га је суд правилно за извршење истог и огласио кривим.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму првостепени суд је супротно жалбеним наводима јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу кривично-правне радње окривљеног из става првог изреке пресуде правилно квалификовао као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а не као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2 КЗ, за које је оптужницом ОЈТ у Младеновцу Кто бр. 135/20 од 08.04.2020. године окривљени терећен. Наиме, правилно првостепени суд закључује да се амфетамин у количини од 12,16 грама који је окривљени приликом интервенције полиције држао код себе, те марихуана у укупној нето маси 43,50 грама, која је пронађена у сточићу у соби окривљеног у кући у којој живи, не могу сматрати великом количином опојне дроге, већ првостепени суд правилно закључује да како из налаза и мишљења судског вештака др Светлане Никшић, те одбрана окривљеног, следи да је окривљени користио амфетамин и марихуану, те да му је код њега пронађена количина ових супстанци могла бити довољна за 4 до 12 дана, када је реч о амфетамину, односно 44 до 87 дана када је реч о марихуани, то је правилно првостепени суд закључио да је предметна опојну дрогу окривљени у мањој количини држао ради сопствене употребе која задовољава његове једномесечне до двемесечне потребе за конзумацијом, па су другачији жалбени наводи јавног тужиоца да је кривично-правне радње окривљеног

АА из става један изреке пресуде требало правилно квалификовати као кривично дело из члана 246а став 2 КЗ, оцењени као неосновани.

У делу одлуке о казни, пресуда се спори са једне стране жалбеним наводима окривљеног и браниоца о томе да је окривљени строго кажњен, те са друге, жалбеним наводима јавног тужиоца о томе да је окривљеном изречена сувише блага кривична санкција. Испитујући правилност и законитост пресуде у овом делу, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције утврдио околности из члана 54 КЗ које утичу на то да кривична санкција буде правилно одбрана, а њена висина правилно одмерена, па је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио делимично признање, изражено кајање, сиромашно имовно стање. Међутим, суд је погрешно као олакшавајућу околност на страни окривљеног ценио ранију неосуђиваност будући да из доказа у списима односно извештаја из казнене евиденције произлази да је окривљени раније вишеструко осуђиван, а како је то првостепени суд правилно и утврдио у уводу пресуде.

Поново ценећи олакшавајуће и отежавајућу околности те дајући им адекватан значај, при том ценећи и степен кривице и јачину повреде и угрожавања заштићеног добра, Апелациони суд у Београду је окривљеном АА због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ задржао као правилно одмерену казну затвора у трајању од једне године и седам месеци, а због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248 КЗ па је окривљеном претходно утврдио казну затвора у трајању од једне године, те даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју ће се урачунати време проведено у притвору и мери забране напуштања стана.

Према налажењу овог суда овако изречена казна је адекватна како тежини извршених кривичних дела тако и личности окривљеног као извршиоца и њоме ће се довољно утицати на окривљеног да убудуће не врши оваква и слична кривична дела и постићиће се сврха кажњавања и изрицања кривичних санкција које су предвиђене одредбом члана 4 и 42 КЗ.

Следом свега реченог Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић